



A tanúságtétel útján

Az idős kor velejárója, egyeseknél betegsége a feledékenység. Az emlékezetből kiesnek az emlékek, a régi képek. Évek és évtizedek élményei, tapasztalatai tűnnek el. Nincs rendszer, előre meghatározott sorrend, hogy mely emlékek tűnnek el hamarabb, s melyek maradnak meg tovább, hogy aztán egyszer ezek is eltűnjenek. Az emlékeit lassan elfeledő ember környezetében élők értetlenül, s tehetetlenül szemlélik a folyamatot. Isten közben már régen felírta az élet könyvébe mindet. Az eseményeket, az élethelyzeteket, a döntéseket, a szavakat és a cselekedeteket. Számára nem múltba vesző emlékek ezek, hanem az örökkévalóság része. Egy ember életének minden mozzanata megmarad az örökkévalóság számára.

Pünkösd ünnepe, a Szentlélek eljövételének napja az örökkévalóság felé nyit utat az Egyház és a hívők számára. Isten emlékezetéből nem hullanak ki az Egyház életének eseményei, mert azok a Szentlélek ösztönzésére történtek, s emiatt legalább annyira tartoznak Istenhez, mint az Egyházhoz. Nagycsütörtökön, az utolsó vacsorán, az apostolaitól búcsúzó Jézus megígérte a Szentlélek elküldését, s ez az ígélet teljesedett be pünkösdkor, a feltámadás utáni ötvenedik napon. A Lélek egykor megértette a tanítványokkal a krisztusi tanítás igazságát, megvilágította számukra a Megváltóról szóló prófétai jóvendőléseket, amelyek Jézusban teljesedtek be. Ezeket a hatásokat a Lélek ma is kifejti a megkeresztelt emberekben, illetve azokban, akik jóakarattal keresik az Istenhez vezető örökérvényű igazságot.



Az első pünkösd alkalmával a Lélek kiáradt az apostolokra és útnak indította őket a tanúságtétel útján. Sok hívással, sikerrel és kudarccal járt ez az út az évszázadok során, és a jövőben is erre lehet számítani. Bár pünkösd az egyházi év egyik legnagyobb ünnepe, ez nem jelenti azt, hogy a Szentlélek működését csak ünnepi pillanatokban, jelentősebb események alkalmával tapasztalhatjuk meg. Éppen ellenkezőleg: Isten Lelke az egészen hétköznapi élethelyzetben segíti az embert: erőt ad a fáradtság idején. Vigasztalást nyújt a bánatban és lelkesedést ébreszt a lelki szárazság, kiégés idején. Lelki társként mutatkozik meg, amikor elhagyatottnak és magányosnak érezzük magunkat. Nyugalommal tölt el minket, amikor valami miatt zaklatott, háborgó a lelkünk, és utat mutat számunkra, amikor tanácstalanok vagyunk. Buzgóságra ösztönöz minket, amikor lankad vallásságunk.

Erő és bátorság

Korunk problémáit látva megállapíthatjuk, hogy szükségünk van a Szentlélekre. A nemzetek között uralkodó és az egyének szívében elhaltalmasodó békétlenség láttán Isten lelkétől várjuk a béke megteremtését a közösségekben és az egyéneknél. A testi és lelki szenvedések láttán a Szentlélektől várjuk a testi gyógyulást és a lelki megtisztulást. A céltalan és felelőtlen emberek láttán a Szentlélektől várjuk az útmutatást az értelmes élethez és a hivatás felismeréséhez. Egyházunk botladozásait látva a Szentlélektől várjuk, hogy az evangélium erejével és igazságával megfiatalítson minket!

A pünkösd Lélek engem is erővel és bátorsággal akar betölteni, hogy Krisztus tanúja és a feltámadás hirdetője legyek.

Az új élet forrása

Jöjj, Szentlélek! Te vagy az új élet forrása, aki jelen vagy minden születésnél és újjászületésnél.

Jelen vagy minden ember születésénél és a keresztségben való újjászületésénél. Jelen vagy lelki újjászületésünkönél, amikor a szentgyónásban bocsánatot nyerünk. Ajándékozz meg minket tisztánlátással, hogy felismerjük és megbánjuk bűneinket!

Jelen vagy az Egyház születésénél és az Egyház állandó újjászületésénél. Ösztönözz minket hitünk titkainak megértésére és indíts Krisztus evangéliumának hirdetésére! Te legyél mindannyiunk számára a hitben való újjászületés forrása!

Pünkösdvasárnap	Hétfő, Mária az Egyház Anyja	Kedd, Szent Barnabás	Szerda	Csütörtök	Péntek, Krisztus, az örök főpap	Szombat	Szentháromság vasárnapja
ApCsel 2,1-11 1Kor 12,3b-7.12-13 Jn 20,19-23	Ter 3,9-15.20 Jn 19,25-27	ApCsel 11,21b-26. 13,1-3 Mt 10,7-13	2Kor, 3,4-11 Mt 5,17-19	Jak 5,1-6 Mk 9,41-50	1z 52,13 - 53,12 Lk 22,14-20	2Kor 5,14-21 Mt 5,33-37	Pál 8,22-31 Róm 5,1-5 Jn 16,12-15